

Се додека има ОМРАЗА ВО СРЦАТА,

ЗАВИСТ ВО МИСЛАТА,
ЗЛОБА ВО ДУШАТА...
Се дотогаш ќе се тресе ЗЕМЈАТА...
Се дотогаш ќе страда и ЧОВЕКОТ...

Заборавивме в ЦРКВА да си појдеме...
Заборавивме да ПОСТИМЕ и МОЛИТВА да кажеме...
Заборавивме кај БЛИСКИТЕ да си поседиме...
Заборавивме... Убав ЗБОР да кажеме...

Да си одмориме...
Да се дружиме...
Песни да пееме...
Заборавиме... ЧОВЕК да бидеме...
До толку ни се стегна душата...

ПАРИТЕ ГИ ТУТКАВМЕ...

СЕ ВЕЗДЕН шетаваме...

РУЧЕК не направивме...

На тие што РАБОТАТ им се подбивавме...

На тие што САКААТ им се смеевме...

Со САЛТАНАТИ денот ни почнуваше...

Еден ТОН ШМИНКА, а лицето роса...

Еден тон СЛИКИ, но никаде среќа ВИСТИНСКА...

ГЛЕДАВ И ПЛАЧЕВ...

И СЕУШТЕ ПЛАЧАМ ..И СЕ МОЛАМ...

ЗА СПАС НА ЧОВЕШТВОТО...

НАЈГОЛЕМОТО ИСКУШЕНИЕ...

ДА СЕ ПОБЕДИШ САМ СЕБЕ СИ..

-ДА БИДЕШ ЛЌУБОВ

-ДА БИДЕШ СРЕЌА

-ДА БИДЕШ ПОМОШ

-ДА БИДЕШ УТЕХА

-ДА БИДЕШ ЗАСОЛНИШТЕ

-ДА ЗНАЕШ ДА СОСЛУШАШ

-ДА ЗНАЕШ... ЧОВЕК ДА БИДЕШ...

Оливера Ширговска